

GLACERA, m. fl., se *Gläsera*, m. fl.

GLACIER, glasiär, m. 3. (fr.) Isfält på berg, som höja sig uppom snölinien, bestående af en ofantlig ismassa, som på ytan ständigt ökas, men inunder smälter undan. Kallas äfv. (efter tyskan) *Glutsch*.

GLACIER-LAVIN, glasiär-lavi'n, m. 3. Se *Fall-lavin*.

GLACIS, glasi', m. (fr.; fortif.) Det yttre bröstvärnets jemna afslutning vid den betäckta vägen utomkring en fästning, så att det förlorar sig i fältet och betäcker grafven utifrån. Fältvall. Skrifves af somliga äfv. *Glacien*.

GLAD, n. 3. (prov.) Ljus öppning i skogen.

GLAD, a. 2. 1) (om person) a) Intagen, lifvad af glädje. *Vara g. öfver något. Han blef hjertligt g., när han fick se mig. Han var g. att kunna hjälpa mig. Du må vara g. att slippa för det köpet, nöjd att &c. G. gifvare*, som ger gerna och med vänlig min. — *Syn.* Fågen, Fröjdefull, Förnöjd, Förjust. — b) Som har ett glädtigt lynne. *Hon är mycket g. af sig.* — *Syn.* Glädlig, Munter, Lustig, Gladlynt. — 2) (om ting) Som gör glad, väcker glädje, nöje. *G-t rum. G. ort, utsigt. G-t hopp. En g. nyhet. Ett g-t skämt. En g. dag. Han har ingen g. stund*, har aldrig någon glädje. *Göra sig en g. dag*, tillbringa dagen i nöjen och förströelser. — *Syn.* Glädjande, Muntrande, Munter, Lustig. — b) Som uttrycker, röjer, tillkännagifver glädje; lifvad af glädje. *Visa ett g-t ansigte, en g. min. G-t lynne. Föra ett g-t lif*, lefva i nöjen och förströelser. — *Syn.* Glädlig, Munter, Lustig, Förnöjd.

GLADA, f. 1. Roffågel af hökslägtet, 2 fot och 2 till 4 tum lång; huvud och hals hvitaktiga med bruna långstreck, bröst och mage rödbruna med svartbruna långstreck; vingpennorna utanpå svarta. *Falco Milvus*.

GLADELIG, a. 2. (föräldr.) Se *Glad*. — Brukas ännu någon gång i skämtsamt stil. — *Gladeligen*, adv. Se *Gladt*.

GLADIATOR, --åttår, m. 3. (uttalas i plur. --åtorär) (lat.) En, som gjorde yrke af att fäkta vid de fordna romerska kämpaspelen. Fäkttare, Kämp.

GLADLYNT, a. 1. 1) Som har ett i allmänhet gladt lynne. *En g. menniska.* — *Syn.* Se *Glad*, 1, b. — 2) Som för tillfället är vid gladt lynne. *Hvad du är g. i dag!* — *Syn.* Se *Glad*, 1, a.

GLADLYNTHET, f. 3. Egenskapen att vara gladlynt.

GLAF ell. GLAFVEN, m. 2. pl. *glafvar* (i äldre språket *gläfjar*) Ett slags stickvapen, som fordom brukades af ryttriet, om 18—21 fots längd, med en treggad, stundom blott tveggad udd.

Anm. Ordet hette i forntyskan *Glev*, *Gleven* ell. *Glefen*, hvaraf lat. barb. *Glavea*, fr. *Glaive*, eng. *Glaive*. I fornnordiska språket förekommer *Gladel*, *Glavel*, *Glawen*.

GLAFS, GLAFSA, se *Gläfs*, *Gläfsa*.

GLAM, n. sing. (fam.) Muntert samspråk.

GLAMMA, v. n. 1. (fam.) Glad och muntert språka med hvarandra. — *Glammande*, n. 4.

GLANDEL, gländ'n, m. 3. pl. *glandler*. (lat. *Glandula*) 1) (anat.) Liten körtel. — 2) (bot.) Körtellik växtdel, som innesluter eller afsöndrar en egen saft.

GLANDELHÅR, n. 3. (bot.) Hår med en liten knapp i ändan, hvarigenom en egen vätska afsöndras.

GLANIG, a. 2. (pop.) Säges om mjölk, då den nysst börjat surna.

GLANMJÖLK, f. sing. (pop.) Glanig mjölk.

GLANS, m. sing. 1) Glänsande sken. *Ädla stenars g. Ljuskrönors g.* — 2) Glänsande yta. *Tyger, som hafva g. Sätta g. på ett tyg.* — 3) Herrlighet, ståt, prakt, ära. *Majestätet i all dess g. Konungen satt på tronen i all sin g. G-en af hans namn bredde sig öfver hela Europa.*

GLANSA, v. a. 1. Sätta glans på något. *G. tyger.* — *Glänsande*, n. 4.

GLANSBAGGE, m. 2. pl. — *baggar*. Ett släkte af skalbaggar. *Chrysomela*.

GLANSBORSTE, m. 2. pl. — *borstar*. Eget slags borste, hvarmed hattmakare sätta glans på hattar.

GLANSFRÖ, n. sing. Örten *Lithospermum officinale* med gula blommor och hvita, glatta frön. Kallas äfv. *Stenfrö*, *Perlegräs*.

GLANSGRYN, n. 3. pl. (bot.) Ett svampsläkte på blad.

GLANSHAMMARE, m. 2. o. 3. pl. — *hamrar* o. — *hammare*. (tekn.) Ett slags hammare, som begagnas till glansning.

GLANSK, a. 2. Som har glans. *En g. yta. Ett g-t tyg.*

GLANSKA, v. a. 1. Göra glansk. — *Glänskande*, n. 4. o. *Glänskning*, f. 2.

GLANSKIS, glänski's, m. 2. Bar is, som är hård, glansk och mycket hal.

GLANSKOBOLT, glänskobållt, m. sing. Ett slags mineral, bestående af svafvel- och arsenik-kobolt.

GLANSKOL, n. 3. (mineral.) Se *Kolblende*.

GLANSLÄRFT, n. 3. Glänsadt lärf.

GLANSMALM, m. 3. Se *Blyglans*.

GLANSSING, f. 2. Förfarandet, då något glansas.

GLANSSLIPAD, a. 2. Som genom slipning fått glans.

GLANSTAFT, n. 3. Eget slags taft, som har stark glans.

GLAPP, a. 2. (pop.) Som glappar. *Skon är g.*

GLAPPA, v. n. 1. Säges om skor, som ej sluta väl till vid hälen, utan skilja sig något ifrån foten, för hvart steg man tar, hvarigenom större eller mindre öppning uppkommer emellan foten och skon baktilt. *Skon, galoschen g-r.* — *Glappande*, n. 4. o. *Glappning*, f. 2.

GLAPPRUM, n. 3. Den mån, som en sko är större än foten.

GLAS, n. 3. 1) (utan plur.) Ett hårdt, genomskinligt, sprödt, i vatten, sprit samt de flesta syror och saltblandningar olösligt ämne, som uppkommer genom en förenig af kiselnsand med pottaska, soda, träaska, krita eller koksalt, då begge ingredienserna, i behörigt förhållande till hvarandra, sammansmältas vid häftig eld. *G. är antingen grönt, halhvitt, eller färgadt. Blåsa g.*, se *Blåsa*, 3. *Slipa g. Smälta till g.* (Ordspr.) *Lycka och g. gå snart i kras*, lyckan är ostadig. Har sammansättningarna Taffel-, Kristall-, Flint-, Butelj-, Fönster-, Kron-, Krit-, Blyglas, m. fl. — 2) Pjes, större eller mindre, af detta ämne, beredd för något särskilt ändamål. *Sätta en lasta i g. och ram. Sätta g. i en vagn, i fönster. G. på speglar, på ur, o. s. v.* Ingår för denna bem. i sammansättningarna: Fönster-, Spegel-, Ur-, Ögonglas, m. fl. — 3)

Mindre kärl af detta ämne att dricka ur, antingen med eller utan fot. *Stort, litet g. Ett tomt,*